

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Die Mijne geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij lief heeft; en die Mij lief heeft, zal van Mijnen Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelven aan hem openbaren.

JOH. 14 : 21.

No. 21.	1 November 1910.	15de Jaargang.
---------	------------------	----------------

„WEEST GIJ REIN”.

Redevoering gehouden door Dr. GEO. H. BRIMHALL,
President der Brigham Young Universiteit, op 5 Juni 1910,
te Salt Lake City.

Mijne broeders en zusters, ik geloof in zelfvertrouwen; ik geloof in eene zekere hoeveelheid van onafhankelijkheid; maar ik geloof niet dat zelfvertrouwen op zichzelf van veel waarde is. Ik denk niet, dat mijn zelfvertrouwen van veel waarde is, als ik mij onafhankelijk maakt van een zeker iets om te ademen. Ik geloof niet dat mijn zelfvertrouwen om te zien, op zichzelf van veel beteekenis is, zonder dat mij een prikkel daartoe van elders gegeven werd. Deze ego, dit onafhankelijk bestaan, is een zeer gering iets om trotsch op te zijn. Ik wil uw geloof en uwe gebeden; ik wil afhankelijk zijn van mijnen Vader in den Hemel, en daarom vraag ik u voor mij geloof te oefenen en te bidden. Ik ben hier van avond voor u; gij zijt hier niet voor mij. De Kerk is voor u. Deze schoone wereld is voor het volk dat er op leeft. Het Evangelie is voor u. Het zou een Evangelie zijn als niemand van u zou leven. Het is niet zoo zeer de vraag of gij voor de instelling zijt, als wel of de instelling voor u is.

„Weest gij rein”, is mij als een onderwerp opgegeven. Wie heeft dit gezegd? Het is tusschen aanhalingsteekens geplaatst. Mijn Vader in den hemel, uw Vader in den hemel, heeft het gezegd en is aan ons van de eene bedeeling op de andere overgedragen, en aan den profeet Joseph herhaald.

Reinheid, moed en arbeidzaamheid zijn de kenmerken van een welgeslaagd leven. Ik bedoel moed om te doen hetgeen wij

weten dat recht is, en moed om de paden der gerechtigheid — de paden Gods — te zoeken. Waar anders hoor ik de uitroep: „Weest gij rein?” Tot wie spreek ik over dezen tekst? Tot het jeugdige Israël; tot mannen en vrouwen die voortgekomen zijn uit de reinste fonteynen des levens, die de eeuwen hebben voortgebracht — de Jozefs van het latere Israël. Ik spreek tot mannen en vrouwen, jongelingen en jongedochters, die in eene omgeving zijn waar hun van alle zijden wordt toegeroepen, weest gij rein. Als ik mijne oogen ophef, dan lachen de schoone hemelen mij toe, en het schijnt alsof zij tot mijne ziel zeggen: Wees gij rein. Deze bergtoppen, bekleed met het zinnebeeld der reinheid, de witte sneeuw, die op ons hebben neergezien van af den tijd onzer geboorte, zeggen met den zwijgenden invloed hunner majesteit en reinheid: Weest gij rein. De beekjes, die van de bergen komen en in hunne helderheid glinsteren, schijnen te zeggen: „Weest gij rein. De wind die blaast, komende van de met gras bedekte bergen, of de met pijnboomen bedekte heuvelen, schijnt in hare frischheid, te zeggen — neen, niet schijnt te zeggen, maar zegt tot uwe ziel en tot mijne ziel: Weest gij rein. Hij reinigt mijn bloed en verkwikt mijn geheele wezen. Dan, als ik mijzelf beschouw, of als ik op een uwer zie, een menschelijke vorm, met zijne uitwendige gedaante, zijne gelijkmatigheid, vervuld met intelligentie, deze persoonlijkheid zegt: Weest gij rein.

Niet lang geleden hoorde ik een bekwaam geneesheer spreken over het rein houden van het lichaam, en hij zeide tot de studenten: „Hoe aangenaam gevoelt het als wij rein zijn! Zelfs de geur van reinheid is versterkend! Er is niets zoo aangenaam als een reine zuigeling, in al zijn onschuld.” Maar er is een ander veld waarheen ik mij wil wenden — het dorsten der ziel, het verlangen naar reinheid, de dorst naar gerechtigheid. Als ik in mijne eigene ziel zie, en gij in de uwe, als het geen bedorven ziel is, dan vinden wij daarin iets dat zegt: Wees gij rein. Als dit dan waar is, waarom moet zulk een onderwerp voor onze conferentie opgegeven worden? Ik wil de vrijheid nemen om een uittreksel van een artikel der Redactie van het „Deseret News” voor te lezen:

„Een klein boekje is juist uitgegeven door de „Vir Publishing Company”, te Philadelphia, hetwelk overal gelezen moest worden. Het is genaamd: „Brieven van eenen geneesheer aan zijne dochters”, en het spreekt over „de groote vreeselijke ontucht”, een onderwerp waar men in het algemeen te weinig van weet. De schrijver is Dr. F. A. Rupp. Zijn doel is het jonge volk te onderrichten omtrent de vreeselijke gevaren waar aan het is blootgesteld, door

het bestaan der „prostitutie”. Zijn taal is duidelijk, en sommige feiten door hem vermeld zijn vreeselijk, maar het kleine boekje kan door de kieskeurigste gelezen worden.

De schrijver zegt, dat omtrent 72 percent der volwassen manlijke bevolking onbekwaam is om echtgenooten en vaders te zijn, wegens zekere ziekten, en dat duizende onschuldige meisjes ieder jaar besmet worden, hunne gezondheid verliezen en sterven. Hij waarschuwt de meisjes die geen kwaad vermoeden tegen deze toestanden.

Het is een onderwerp waar over weinig gesproken wordt, hetzij in het openbaar of in geschriften, maar het is duidelijk, dat de tijd gekomen is voor een vriendelijke waarschuwing tót het jonge volk. De toestanden in de wereld zijn zoo, dat, terwille van toekomstige geslachten, die niet minder zijn dan wij, het noodig wordt „de vreeselijke ontucht” te bestrijden met alle middelen die ons ten dienste staan.”

Ik werd niet verrast door dit te lezen, omdat ik de moeite genomen had, om in het vertrouwen met geneesheeren over de toestanden te spreken, en mij werd door een ander in het kort bevestigd, dat den geneesheeren die van de universiteit komen gezegd wordt, geen kansen te wagen, wanneer zij naar een huis gaan waar men verwacht dat een kind geboren zal worden — geen kansen te wagen — maar altijd de oogen van het kind onmiddellijk na de geboorte te behandelen. Daarop gaf hij mij zekere getallen. Ik wil die hier niet herhalen, omdat ik denk dat gij zult zeggen: „Spreek over reinheid; de wereld heeft onreinheid genoeg, waarmede wij in aanraking komen en wat wij moeten verdragen”. U en ik hadden zulk een behandeling niet noodig! Er was geen noodzakelijkheid om de geneesheeren in ons huis te waarschuwen, om ons voor de mogelijkheid te bewaren, dat onze oogen bij de geboorte gevuld zouden worden met hetgeen hen blind zou maken. Ja, de Joden verstonden omtrent deze dingen toen zij zeiden: „Meester! wie heeft er gezondigd, deze, of zijne ouders, dat hij blind zou geboren worden?” Maar wij zijn uit ouders geboren die ons in het leven hebben gebracht zonder belemmeringen, zoodat wij onder de beste menschen behooren. Vandaag ontmoette ik eene vrouw, die uit het zuiden was gekomen, en zij zeide: „Mijn vader was een wonderbare man. Hij heeft een nageslacht van meer dan tweehonderd, en niet één hunner is mismaakt.” Van die tweehonderd nakomelingen van dezen man, is er niet één die op eenige wijze verminkt is; hij is slechts een voorbeeld van vele van de grondleggers van deze bevolking.

Ik veronderstel, dat ik u misschien dingen zal vertellen die

u alreeds weet. Een ervan is dit: Gij moet bestaan, er is geen ontkoming aan het bestaan, en gij moet, en zoo ook ik, aan wetten onderworpen zijn. Als ik geen hooge wetten wil onderdanig zijn, dan moet ik onder de straffen van lagere wetten komen. Als ik de wet der reinheid niet wil onderhouden, dan kom ik onder de wet van onreinheid. Wij kunnen daar aan niet ontkomen, hetzij persoonlijk of als een geheel. De wet is voor een ieder van ons — in stilte, met nauwkeurigheid hare aanspraken doen geldende. Ik wil enkele voorvallen vermelden, met betrekking tot dit onderwerp over persoonlijke reinheid.

Een bekwaam geneesheer zeide tot mij, toen ik met hem op een avond in het spoor zat: „Herinnert gij u niet een zoodanig persoon?”

Ik antwoordde: „Ik herinner mij hem; en ik ben ook met zijnen vader bekend. Zijn vader was een zeer voornaam persoon in opvoedkundige en staatkundige kringen.”

„Welnu,” zeide hij, „ik zat met hem in dezelfde klas. Hij kon zijn geometrie in de helft van den tijd verrichten; de studie in de taal werd spelende door hem gedaan; en met gemak leerde hij latijn, terwijl ik maar steeds moest blokken. Wij hielden veel van elkaar; wij waren steeds samen onder onze vrienden. Ik had bijna meer liefde voor hem als voor een mijner broeders. Hij kende mijn hart; ik dacht, dat ik zijn hart kende. Wij verkregen te zamen ons diploma. Op zekeren dag kwam hij tot mij en zeide, terwijl hij mijn naam noemde: „Laat ons van avond naar een zoodanige plaats gaan.” Ik vroeg hem: „Waarom?” „O,” zeide hij, „gij zult dat wel uitvinden. Gij hebt de zoete vruchten van het leven nog niet gesmaakt, kom laat ons gaan.” Ik zeide: „Verklaar u duidelijker.” En hij zeide mij, waar hij heen wilde gaan en voor welk doel. Ik sprak hem aldus toe: „Mijn vriend, voor geen ander man heb ik zooveel toegenegenheid gehad als voor u; geen ander man is meer aan mijne ziel verbonden geweest door de banden van vriendschap dan gij zijt; maar vanaf dit oogenblik vraag ik u, mij niet meer als een bekende te erkennen. Gij zijt geweest waar ik nooit kan komen; ik ben nog in de onschuld mijner jeugd, ik ben rein; nu moeten wij scheiden.”

En zij verlieten elkander. De man die „zoetigheden des levens” gesmaakt had en beproefde zijnen vriend een dienst te doen, door hem daar heen te verleiden, ging naar school in de oostelijke Staten. Gedurende het eerste jaar maakte hij groote vorderingen. Het volgende jaar werd zijn geheugen minder „en het gevolg was”, zeide mijn vriend in het spoor, „hij stierf in een ziekenhuis.”

„Dit is een sporadisch geval, dokter”, zeide ik.

„Het is een voorbeeld van een zeker soort, een geheele groep, menschen”, zeide hij.

De bezoldiging der zonde is de dood. Nu, wat gebeurde in dit droevig geval? Het was een gelukkig iets voor den man en voor de maatschappij, dat hij stierf, dat hij heenging. De natuur heeft hem weggenomen, voor zooverre dit betrekking heeft op zijn bestaan op aarde. Zij deed zelfs meer dan dit, zij voorkwam dat hij zijn geslacht niet zou kunnen voortplanten. Ik weet niet of hij een persoonlijk, eeuwig leven zal verlangen of niet, maar hij kan daar niet aan ontkomen — ik bedoel aan een persoonlijk, eeuwig bestaan; hij kan daar niet aan ontkomen, maar ik denk niet, dat hij eeuwig leven kan hebben in de beteekenis waarin u en ik dat zullen genieten, want eeuwig leven beteekent eeuwige vrijheid; het beteekent eeuwige liefde; het beteekent eeuwige arbeid; het beteekent eeuwige vooruitgang. Hij kan dat niet hebben zooals u en ik dat kunnen hebben, want hij is bezwaard, gebogen in den geest, steeds vuil; zooals de profeet Alma zeide: „Denk niet dat de opstanding de herstelling is van onreinheid tot reinheid; dat wat vuil is zal steeds vuil blijven!” aantoonende dat een proces van reiniging na den dood moet voortgaan.

De persoon die ik het meeste van alle personen bewonder, is Jozef die naar Egypte verkocht werd. Hij was, volgens mijne gedachten, een man die beter dan enig ander man, waarvan ik ooit gehoord heb, zijn evenwicht kon bewaren. Hij moet een volmaakt voorbeeld van lichamelijke kracht geweest zijn, en hij moet ook verstandelijk zeer goed ontwikkeld geweest zijn, anders zou de overste der gevangenis in Egypte hem niet als opziener in de gevangenis hebben aangesteld. Zijn zedelijkheid en kracht, om aan zijnen meester getrouw te blijven, moet zeer groot geweest zijn; hij was getrouw aan hetgeen hem was toevertrouwd, getrouw aan zichzelf. Ik weet dat hij zeer veel geestelijke kracht had, want toen de koning in moeilijkheden verkeerde, verklaarde hij met nadruk, dat de uitleggingen door God gegeven worden, en toen met zelfvertrouwen, versterkt door een vertrouwen op den Heere — en dat komt alleen door geestelijk gezind te zijn — zeide hij: „God zal Farao's welstand aanzeggen”. Dat is een volkomen man — lichamenlijk, zedelijk, verstandelijk en geestelijk krachtig.

Niet lang geleden kwam ik in eene automobiel van het zuiden. De eigenaar was de bestuurder, en zijne vrouw, die achter in zat, zeide, hem bij zijnen naam noemende: „Er is iets verkeerd met deze machine. De kleppen werken niet regelmatig; gij hebt ergens een contact verloren”

De man deed de machine wat krachtiger werken en trachtte haar daardoor in orde te brengen, maar zij werkte niet beter en hij zeide: „Ik geloof dat er een doode vonk is”.

Hij stapte uit. Ik wilde iets omtrent automobiles leeren en stapte daarom ook uit. Hij opende de machine en nam een der pluggen uit, of, eerst nam hij eenen stalen schroevendraaier en hield die nabij een klein staafje, dat langs een der pluggen liep. Toen hij dat aanraakte, sprong er een electricische vonk naar den schroevendraaier en hij zeide: „Deze leeft”. Hij raakte de andere aan. Een vonk werd zichtbaar. Hij zeide: „Deze leeft en is goed”. Toen hij zijnen schroevendraaier naar het derde staafje bracht, was er weinig kracht in. Hij zeide: „Half dood”. Daarop raakte hij een ander staafje aan en er was geen electriciteit zichtbaar. Hij zeide: „Dood”. Hij ging naar een kistje en nam er eene nieuwe plug uit. Hij schroefde de doode plug los en deed de nieuwe daarvoor in de plaats. Daarop schroefde hij de plug, die niet geheel in orde was, los, nam een borstel en een puntig werktuig en begon daarmede de plug te bewerken.

Toen vroeg ik hem: „Wat heeft deze verzwakt?”

„Vuil”, zeide hij.

„O”, zeide ik, „dat was het dan ook wat de andere gedood heeft?”

Hij zeide: „Zeker”. Soms als wij eene zwakke vonk krijgen, dan kunnen wij alles door het schoon te maken weer in orde brengen en voortgaan; maar als het erg vuil wordt, dan moeten wij de plug losschroeven en er eene nieuwe in doen.

Wel, dit voorval predikte mij eene predikatie.

Eenmaal hoorde ik President George Q. Cannon, van deze plaats tot het jonge volk spreken over het onderwerp: „De oorzaken van afval”, en hij noemde onreinheid — hij noemde het onkuischheid — als één van de oorzaken van afval. Weet gij dat wij het woord van den Eeuwige hebben, dat een onrein mensch, een onkuisch mensch, iemand die er in voort blijft gaan en zich niet in zak en asch bekeert, het geloof zal verloochenen? Het is eene zekere, vastgestelde straf. Een mensch die onrein is en tracht in deze Kerk te blijven, is trachtende de Godheid te weerspreken. Smerige vonken — stervende vonken — doode vonken.

De Jozefs zijn niet alle naar Egypte gezonden, mijne broeders en zusters; er zijn in dezen tijd vele Jozefs in Israëel. Ik wil tot u over reinheid spreken. Ik wil u een voorval vertellen, dat plaats had met een jongeling uit ons midden, die naar Duitschland was gegaan. Hij was lichamelijk een ware Apollo, en hij was als een prooi aangewezen door schoonheid en rijkdom. Hij ontdekte eenmaal dat hij in een appartement in een spoortrein was opge-

sloten, met een zijner vervolgsters, een schoon schepsel, en hij zeide tot mij:

„Wel, broeder Brimhall, gij weet niet hoe mijn bloed kookte. In het eerst walgde ik, maar de verleiding, en het overleg, en de vleitaal, en de uitdagingen — soms werd ik gehoord als zijnde geen man — waren moeilijk om te verdragen. Ieder deel van mijn lichaam was brandende van hartstocht, en”, zeide hij, „weet gij wat toen gebeurde? Krachtig kwamen toen de woorden weer tot mij terug, door apostel John Henry Smith gesproken, toen ik naar Europa ging. Het scheen alsof ik hem voor mij zag staan en den druk van zijne hand gevoelde, die hij mij tot afscheid gaf; en ik werd overgeplaatst in een omgeving van reinheid, zoodat ik liever gestorven zou hebben alvorens aan de verleiding toe te geven.

Een ander jongeling, die naar het Westen ging voor studie, en die een bekwaam professor is, zeide:

„Mormonisme” heeft mij bewaard toen ik in de wereld was. De woorden van Joseph Smith, die ik gelezen had, hebben mij bewaard. Ik bevond mij in den stroom des levens, en kwam aan eene plaats waar ik de verleiding voor mij zag, en deze woorden kwamen tot mij: „Een man die overspel doet, kan het celestiale koninkrijk van God niet ingaan”. Ik had dat gelezen, ik geloofde dat, en het bewaarde mij voor vallen.

Ik spreek hier over, opdat gij kunt weten welke invloed het Evangelie heeft op de menschen, en hoe het hen bewaard. O, is het mogelijk, dat jongelieden die onderwezen zijn zooals u en ik zijn onderwezen — dat rein te blijven juist zoowel noodig is als te blijven leven — is het mogelijk dat wij ooit onze onschuld aan ontucht zullen overleveren! Ik herinner mij een voorval, dat ouders tot hun zoon zeiden: „Nu, gij gaat op zending. Wij verheugen ons dat gij dit waardig zijt. Wij verwachten dat gij uw plicht zult doen en zult terugkeeren. Maar wij hebben liever dat gij tot ons in een doodkist terug komt, dan dat gij tot ons zoudt terugkeeren uwe reinheid verloren hebbende”.

Ons wordt als een volk geleerd, dat, uitgenomen moord, onkuisheid de grootste zonde is; en dat is wetenschappelijk. De mensch, die zijn evenmensch vermoordt, brengt onwettelijk de wereld der geesten in beweging; en hij heeft de autoriteit der wet niet, om dat te doen. En de persoon die lichamelijke toestanden te voorschijn roept, waardoor de hemelen met de aarde in aanraking gebracht worden, zonder volmacht der wet om zijn daad te veroorloven, heeft onwettig de lichamelijke en geestelijke schepping verontrust. O, mijne broeders en zusters, gelukkig, gelukkig is de vader en moeder die hunne eerstgeborene kunnen

nemen, en al hunne kinderen, en zeggen: „Gij zijt de voortbrengselen van wet en liefde”. Ik spreek over de wet van God, niet alleen over de wet in onze kerk — want wij hebben de wet van God, het is de wet van God voor de eeuwigheid — maar menschen buiten de kerk kunnen de wet van God hebben, voor hen, voor dit leven.

Vervolg op bladz. 330.

IN ONS EIGEN ZENDINGSVELD.

In „De Volkscourant” van 14 Oct. verscheen ons artikel, dat geplaatst is in „De Ster” van 1 Oct. op blz. 297. Het werd gevolgd door eenige aantekeningen van Ds. Petersen.

Door ons werd een antwoord geschreven op de artikelen van Ds. Petersen, voorkomende in „De Volkscourant” van 30 Sept. en 7 Oct. In het nummer van 21 Oct. werd echter door hem maar de helft van ons antwoord geplaatst, niet omdat er geen plaatsruimte was, want in hetzelfde nummer gebruikte hij meer plaatsruimte, dan ons was toegestaan, om ons artikel te beantwoorden, als het een antwoord genoemd kan worden. De bedoeling is zeer duidelijk en is alleen om de kracht onzer argumenten te verminderen; maar voor onbevooroordeelde personen worden zij daardoor echter versterkt, want het feit, dat Ds. P. het geheele artikel van ons niet in eens wilde plaatsen, zooals hij steeds heeft gedaan, om dan later het geheel te beantwoorden, is reeds veelzeggend. Ons artikel is dus niet in zijn geheel geplaatst omdat er geen plaatsruimte was, dat is zeker.

Op Zondag 23 October, des avonds te 7 uur, werd er eene bijzondere vergadering te Den Helder gehouden. Het zaaltje was geheel gevuld en aandachtig werd naar de sprekers, Conf. Pres. J. H. F. Volker en Pres. B. G. Thatcher geluisterd.

ONTSLAG EN BENOEMING.

Ouderling Claud A. Woolley is eervol van zijne werkzaamheden in deze Zending ontslagen. Op 21 Febr. 1908 kwam hij te Rotterdam aan en sedert dien tijd is hij in de Rotterdamsche, Amsterdamsche en Groningsche Conferentie werkzaam geweest. In de Amsterdamsche Conferentie was hij als President der Gemeente (grootte zijde) werkzaam. Van af 6 Juni 1910 was hij als Pres. der Groningsche Conferentie arbeidende.

Ouderling Preston Badger is als President der Groningsche Conferentie aangesteld.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie:

B. G. THATCHER.

Assistent:

Wm. J. DE BRIJ.

REINHEID VAN LEVEN.

Wij wenschen de aandacht te vestigen op de redevoering van professor Geo. H. Brimhall, voorkomende in dit nummer van „De Ster”. Prof. Brimhall is President van de Brigham Young Universiteit te Provo, Utah. Er zijn nu ongeveer 30 kerkelijke scholen waar hooger onderwijs wordt gegeven en die te zamen omtrent 10.000 leerlingen hebben. Het kan niet ontkend worden, dat, waar het opkomend geslacht onder de Heiligen der laatste Dagen, onder personen als Dr. Brimhall hunne opleiding ontvingen en hen steeds op reinheid van leven gewezen wordt, de toekomst der Kerk veel belovend is en de Heiligen een groote invloed voor goed op de wereld zullen uitoefenen.

Het is waar, dat het volk steeds wordt belasterd, de motieven der Kerk worden in een valsch daglicht geplaatst en veelal wordt laster gebruikt, om het werk des Heeren te bestrijden. Maar hetzelfde lot onderging onzen Verlosser en Zaligmaker. Ook Hij werd weersproken; ook Zijne handelingen werden in een verkeerd licht geplaatst, en laster, verwerping, ja, de dood van een misdadiger was Zijn deel. Maar nu ziet de wereld dat Zijn zending Goddelijk was en straks zal alle knie zich voor Hem buigen en alle tong belijden, dat Hij werkelijk de Verlosser is. Dit zal ook het lot worden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen. Reeds zien wij, dat vele oprechte mannen onder de volken der aarde, het „Mormonisme” verdedigen, alhoewel zij geen leden der Kerk zijn en vooroordeel verdwijnt steeds meer en meer. Spoedig zal de waarheid van dit werk erkend worden en een nauwkeurig, onpartijdig onderzoek zal steeds in ons voordeel zijn.

De leden onzer Kerk en zij die met onze leer bekend zijn weten, dat in onze geschriften en in onze predikaties, hetzij in Amerika, in Europa, of elders, het volk steeds tot reinheid van leven wordt aangemaand. De Heiligen der laatste Dagen beseffen volkomen, dat hunne lichamen tempelen des Heiligen Geestes zijn, en zij die onwaardig leven weten, dat de straffen voor de overtredingen niet zullen uitblijven. Laat ons daarom meer dan te voren volgens Gods Woord leven. Laat ons luisteren naar de

raadgevingen van de dienstknechten des Heeren, want hun eenigste streven is te arbeiden tot zaligheid der zielen en tot de vooruitgang van het werk des Heeren. Weest rein, gij lezers van de „De Ster”, en gij en uwe nageslachten zullen daardoor gezegend worden, niet alleen in de toekomstige wereld, maar ook reeds in dit leven. Bekeert u indien er een schadelijke weg in u is, opdat gij en uwe geslachten niet de vruchten uwer overtredingen zullen plukken.

Nogmaals, weest rein; vliedt de wereld en hare begeerlijkheden; weert van u alle schijn des kwaads en speelt niet lichtzinnig met verleiding. Weet dat de oogen des Heeren en ook de oogen der menschen op u gericht zijn. Laat uw getuigenis niet alleen door woorden gehoord, maar ook door uwe daden gezien worden.

„WEEST GIJ REIN”.

Vervolg van bladz. 328.

Is het mogelijk dat een man voordeel zal nemen van de zwakheden eener vrouw? Waarom geen voordeel genomen van de zwakheid van haren arm en haar geslagen, omdat gij sterker zijt? Als er deugdzaame jongens zijn, dan zullen ook de meisjes overal zedelijk zijn. Jaren geleden hoorde ik eene vrouw van deze plaats zeggen, dat in primitive tijden de man eene vrouw vervolgde, zooals een havik een duif vervolgt. Ook nu hebben zulke dingen plaats. Er zijn mannen in deze verlichte eeuw die zeggen, dat de vrouw de wettelijke prooi van den man is — maar de Heiligen der laatste Dagen zeggen dat niet, noch zeggen dat ware mannen. Laat mij u eens verhalen wat voor een rechtbank plaats had, toen eene bekende zaak behandeld werd. Ik wil alleen de woorden van den advocaat aanhalen; zij maakten groote indruk op mij. De zaak die behandeld werd, was het vermoorden van eenen onzedelijken man door eene gevallen vrouw. De behandeling der zaak duurde zeer lang; ik wil niet melden welke zaak het was; als ik het zou doen, dan zou een ieder zich dat herinneren. De advocaat zeide: „Het dierlijke in hem sprak, en het dierlijke in hem gaf gehoor”. Wij spreken over het bezitten van geest in onze aderen, in de opstanding. Wel, wij hebben nu geest in onze aderen noodig, om het bloed te beheerschen dat door onze aderen stroomt. Het dierlijke moet den mensch niet leiden, en het is ook verkeerd, in zeker opzicht, het dierlijk te noemen, want hij is de beeltenis van God, maar het kan dierlijk worden. Het is een vreeselijke zaak, een mensch een dier te noemen, maar als hij toestaat dat die lagere aandriften hem beheerschen en besturen, wat is hij dan? Hij is onderworpen aan eene lagere of dierlijke

natuur; hij is erger dan het redelooze dier, lager dan het beest, want hij is een mensch beneden het dier. Wel, zullen wij hen — onze zusters — niet beschermen? Het zijn juweelen, aan onze zorg toevertrouwd; zijn wij helden of lafaards? Laat mij u zeggen, meisjes, geen man is bekwaam — ik spreek zielkundig — geen man is bekwaam om ware liefde voor eene vrouw te hebben, indien hij geen achting voor hare deugd heeft gehad. Nadat hij haar verwoest heeft, ik geef er niet om welke vergoeding hij haar zal geven, hij is zielkundig onbekwaam haar te beminnen, zooals hij haar zou liefhebben als hij had gehandeld in overeenstemming met de wetten der menschheid, en niet volgens de begeerten van het dierlijke. De geschiedenis is vol voorbeelden die dit bewijzen, en de wetenschap is zeer bevestigend op dat punt. Nu, meisjes, gij moet dit onthouden: Laat uwe bevalligheden hunne waarde niet verliezen. Herinnert gij u niet de geschiedenis van de oude winkelier, die, toen iemand in zijn winkel kwam en zijne vruchten begon te hanteeren, zeide: „Maak dat je weg komt”. De man dacht dat de oude winkelier wat afsnauwend was, en zeide: „Misschien koopen wij wel wat perziken”. De oude man antwoordde: „Een perzik door een ieder gehanteerd, wil niemand koopen” (Gelach.) Daarom, meisjes, laat uwe bevalligheden hunne waarde niet verliezen.

Er zijn dingen die ons versterken in het reinhouden van onszelf, behalve hetgeen waartoe wij geboren zijn. Daartoe behooren reine boeken, reine metgezellen. Ik hoorde eenmaal een man zeggen, toen leerlingen de school verlieten, en hij was een zeer ontwikkeld man die tot de gegradueerden sprak, hoe zij verantwoordelijk waren voor hetgeen zij in de wereld deden, en hij zeide: „Ik heb gedurende vijftig jaren getracht om den invloed te overkomen van een lied dat ik als knaap hoorde”. Ik zeg tot u, o, heb eerbied voor de jongensjaren! Als gij geen eerbied voor uw God kunt hebben, als gij geen respect voor uzelf kunt hebben, voor uw vaderschap of moederlijk gevoel, hebt achting voor de knaap, en zingt niets anders dan over reine dingen in zijne tegenwoordigheid, noch moet gij een verhaal vertellen dat onreine gedachten bevat, want gij zult schuldig bevonden worden, een onschuldige ziel bedorven te hebben. Wij, vele onzer, weten hoe die dingen bij ons blijven. Er is eene plaats in de bergengte bij Spanish Fork, en ik kan daar niet voorbijgaan, zonder dat een oud onzedelijk liedje in mijne ooren klinkt. Op zekeren dag was ik in de bergengte rijdende met Dr. M. H. Hardy — hij was een man wiens leven eene predikatie was in reidheid en moed — en ik zeide tot hem: „Dokter, als wij daar komen, dan komt dat vroegere voorval in mij op.”

„Gij weet hoe er van los te komen”, zeide hij.

„Ja, ik heb daar over gedacht”.

Toen wij die plaats bereikten, was daar dezelfde eschdoorn waar onder vijftiwintig jaar geleden een wachtvuur was ontstoken. Om dat vuur lagen toen de mannen, terwijl de regen op hunne dekens neer stroomde, die dat slechte lied tot mij en de andere jongens zongen. Toen ik die vroegere kampplaats naderde, begon dat lied in mijne ooren te weerklinken en de vuile taal kwam weder tot mij, en ik riep uit, zoo luide dat het over de heuvelen weerklonk, „Nephi! Joseph!” en plotseling was mijn geest vervuld met de daden door die edele mannen verricht, en dadelijk verdwenen de vuile beelden en uitdrukkingen in de donkere vergetelheid. Het kwade was overwonnen door het goede, en Satan uitgeworpen. Het leven der groote mannen zegt ons: „Weest rein!”

Ik wil u zeggen wat verdè tot mij spreekt: De ondergang mijner bekenden, de verwoeste levens, de verduisterde zielen der mannen, die ik gekend heb, zien op en zeggen: „O, weest rein! Weest rein.” De ruïnen van onzedelijke en vervallen volken, roepen tot u en tot mij, gedurende alle tijden van het verleden., zeggende tot ons, als een gemeenschap, en zeggen tot het jonge volk dezer eeuw: „Weest rein! Weest rein!” De woorden mijner moeder weerklinken in mijne ooren — de woorden die zij schreef toen 'k in eene plaats was waar mijnwerken waren, die woorden waren: „Mijn zoon, wees rein! wees rein!” De oogen mijner kinderen, de vertrouwende blik mijner vrouw, de zoete, onschuldige blikken der studenten die ik ontmoet, en mijne broeders en zusters, zij zeggen: „Weest rein!” O, ik dank God, dat ik bewaard ben gebleven, dat ik onbesmet ben gekomen? Wat zoude het zijn, als ik in mijne ziel een geheim moest bewaren, dat ik niet aan mijne wederhelft zou durven toevertrouwen, en het bewustzijn had, dat, wanneer zij wist, wat ik omtrent mijzelf wist, het haar smarte zoude de mijne geworden te zijn. Wat moet een minnaar gevoelen, als hij moet erkennen, dat, wanneer zijne beminde weet hetgeen hij omtrent zichzelf weet, zij hem nooit zoude huwen. Eene goede verstandhouding is alleen mogelijk door reinheid, of door een openhartige bekentenis.

Nog iets: Het leven mijner broederen met wie ik omgang heb, de broederen in onzen huiselijken kring en de broederen hier, en voornamelijk het geheele leven van de algemeene autoriteiten der Kerk, roepen tot mij en zeggen: „Wees rein! Wees rein!” De reinheid hunner woorden en werken tehuis, prediken reinheid van karakter. Ik wil getuigen, met al de hoop

die ik bezit, dat ik dit hier en hiernamaals zal ontmoeten, dat het gevoel, de geest en de omgeving van de broederen, de leiders van dit volk, van reinheid en moed spreken. En verder, dat groote en goede mannen der wereld het zelfde getuigen.

God zegene u en dit werk — dit heerlijke werk! Moge Hij ons helpen den naam onzer familie rein te houden, helpen den naam dezer Kerk rein te houden en helpen, neen, niet helpen, maar dat wij ons rein houden, dat van ons niet verlangd zal worden, dat wij op aarde rondwandelen, of ons in de wereld der geesten begeven, met onreinheid bezwaard — dat is mijn gebed in den naam van Jezus. Amen.

DE HALFJAARLIJSCHЕ CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

De halfjaarlijksche conferentie der Kerk werd te Salt Lake City, Utah, gehouden op 6, 7 en 9 October. Op den eersten dag werden er twee vergaderingen gehouden. Het Eerste Presidentchap der Kerk sprak des morgens tot de vergaderden. De vooruitgang van het werk des Heeren over de geheele aarde werd besproken; ook werd medegedeeld, dat het volk op geestelijk gebied steeds vorderingen maakt. Het volk werd vermaand zeer waakzaam te zijn met betrekking tot de kinderen, opdat zij steeds rein en volgens het Evangelie zouden leven. Verder werden allen vermaand mede te werken tot verbetering der menschen en een godzalig leven te leiden. Des namiddags spraken ouderlingen Charles H. Hart, J. W. Mc. Murren, S. B. Young en R. S. Wells, die alle Presidenten van den eersten Raad der Zeventigers zijn. Het Boek van Mormon, onderwijs en ontwikkeling, arbeidzaamheid en het verkrijgen van een getuigenis des Geestes, waren de onderwerpen die werden besproken.

Ook op den tweeden dag werden er twee vergaderingen gehouden. Ouderlingen J. G. Kimball, B. H. Roberts, Presidenten van den Eersten Raad der Zeventigers, en de Apostelen J. F. Smith Jr. en A. Ivins waren de sprekers. De zending van Jezus Christus en van Zijne Kerk in deze dagen; de herstelling van het Evangelie en eerbied voor de dienstknechten des Heeren waren de onderwerpen door de sprekers besproken. Ook werd de aandacht gevestigd op verschillende valsche beschuldigingen, met betrekking tot leeringen, die vaak tegen ons worden ingebracht, om het werk tegen te staan. Des namiddags waren Apostelen D. O. Mc. Kay, O. F. Whitney en G. F. Richards de sprekers. De kennis door het Evangelie verkregen en gehoorzaamheid aan God, waren de onderwerpen die besproken werden.

Op den derden dag was er zooveel volk, dat er ook 2 vergaderingen in de „Assembly Hall” gehouden moesten worden. Des morgens spraken in den Tabernakel: Apostelen C. W. Penrose, H. W. Smith en R. Smoot. Zij spraken over Goddelijke volmacht, het goede dat door het Mormonise aan de wereld geschonken wordt en de geestelijke toestand der wereld. In de „Assembly Hall” spraken verschillende sprekers. Ook werd er des namiddags tevens eene vergadering in de openlucht gehouden, daar de gebouwen al het volk niet konden bevatten. Deze vergadering werd door ongeveer 2000 personen bijgewoond. In de vergadering die te 2 uur in den Tabernakel gehouden werd, spraken Apostel H. J. Grant, Patriarch John. Smith, Apostel F. M. Lyman en tot slot President Joseph F. Smith. Ook werden in die vergadering de autoriteiten der Kerk ter ondersteuning voorgesteld.

Des avonds werd er eene vergadering voor de arbeiders der Zondagsschool gehouden, en ook deze vergadering werd zeer druk bezocht.

Zeer groot was de toevloed van volk, dat van alle oorden was toegestroomd, om de conferentie bij te wonen. Steeds wordt in alles zichtbaar dat het werk des Heeren met rassche schreden vooruit gaat en het volk zich in alle opzichten ontwikkelt en volgens het Evangelie leeft.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

Op Zondag 20 November zal de halfjaarlijksche Amsterdamsche Conferentie te Amsterdam worden gehouden. Er zullen 3 vergaderingen gehouden worden: des morgens te 10 uur en des namiddags te 2 uur in het gewone vergaderlokaal, de Wittenstraat 109—111, en des avonds te 7 uur in het lokaal „Odeon”, Singel 460. De zendingen, leden der Kerk en vrienden worden beleefd verzocht deze vergaderingen bij te wonen.

In alle dingen, die de mensch onderneemt, moet hij ook de kunst verstaan klaar te komen. Men heeft menschen, die zich angstig afsloven, maar het juiste punt niet vinden kunnen. 't Zijn ongelukkige stumpers en tobbers, die nooit weten, wanneer zij klaar zijn. Absolute volmaaktheid is nu eenmaal onbereikbaar. Geen timmerman maakt ooit een rechten hoek, die mathematisch volkomen zuiver is, en toch weten alle timmerlieden, wanneer de balk recht genoeg is, en blijven niet hameren om hem recht te maken; wie zich te veel moeite geeft, verraadt evenzeer ziekelijke zwakheid als hij, die te weinig moeite doet. Met wat gezond verstand besteedt men aan een ding ongeveer zooveel moeite, als het verdient, en laat het zonder zeuren rusten.

CARLYLE.

AANGEKOMEN.

Op 12 Oct. 1910. Ouderlingen Johannes B. N. de Haan, Wm. F. Thompson, Lawrence W. Hardy uit Salt Lake City en John Amos Leavitt uit Cardston, Canada. Ouderling de Haan is de Rotterdamsche, Thompson de Arnhemsche, Hardy de Luiksche en Leavitt de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

Op 26 Oct. 1910. Ouderlingen Richard S. Sleight uit Paris, Idaho, Eli S. Forsgren uit Riverdale, Idaho, Leon Claud Wheeler uit Ogden en Henry R. Cowburn uit Salt Lake City, Utah. Ouderling Sleight is de Amsterdamsche, Forsgren de Luiksche, Wheeler de Groningsche en Cowburn de Rotterdamsche Conferentie als arbeidsveld aangewezen.

VERSLAG DER LUIKSCHER CONFERENTIE.

Op Zondag 16 October werd de halfjaarlijksche Luiksche Conferentie gehouden. De eerste vergadering werd gehouden te Verviers en begon te 10 uur v. m. Nadat Conf. Pres. D. E. Ostler eenige woorden van welkom gesproken had, spraken Ouderlingen W. H. Callahan, I. Q. Rice en Zendings-Pres. B. G. Thatcher. De tweede vergadering werd gehouden te Seraing en begon te 2 uur n. m. In deze vergadering spraken, nadat Conf. Pres. D. E. Ostler eenige woorden van welkom gesproken had, de Ouderlingen J. B. Flint, D. H. Cannon, Conf. Pres. van de Arnhemsche Conferentie en Zendings-Pres. B. G. Thatcher. In deze vergadering werden de autoriteiten der Kerk en Zending ter ondersteuning voorgesteld.

De derde vergadering werd te Luik gehouden en begon te 7 uur des avonds. Nadat het Avondmaal bediend was door Ouderlingen R. J. Ashton en J. M. Gray, besprak Ouderling H. R. Hulshoff de herstelling van het Evangelie. Daarna sprak Ouderling I. G. Rice over de noodzakelijkheid van openbaring tot het besturen der Kerk. Tot slot sprak Zendings-Pres. B. G. Thatcher over de Goddelijke zending van Jezus Christus en vermaande allen volgens de voorschriften van het Evangelie te leven. Deze vergadering werd door het zingen van liederen door het koor opgeluisterd.

Na afloop dezer vergadering werd er een samenkomst voor de zendelingen gehouden. Er werd verslag der werkzaamheden en verschillende inlichtingen gegeven.

Op Maandag 17 Oct. des avonds te half acht werd er eene bijzondere vergadering te Brussel gehouden. In deze vergadering spraken Conf. Pres. D. E. Ostler, Ouderling W. H. Callahan en Zendings-Pres. B. G. Thatcher.

Op Dinsdag 18 Oct. werd er eene bijzondere vergadering te Lille, Frankrijk, gehouden. Ook deze vergadering begon te half acht en de sprekers waren, R. J. Ashton, J. M. Gray, D. E. Ostler en B. G. Thatcher.

Deze vergaderingen waren zeer goed bezocht en het werk in België is veel belovend. J. M. GRAY, *Secr.*

OVERLEDEN.

KOLDEWIJN. — Te Bussum is op 8 October overleden zuster Gessigje Koldewijn. Zij werd geboren op 25 December 1835 te Zwolle, en gedoopt op 28 Juli 1880 door S. van Dijk.

MEIJER. — Te Salt Lake City, Utah, is op 18 September overleden Dirk Meijer. Hij werd geboren op 8 Juli 1879 te Arnhem.

MONSMA. — Te Marsum is op 13 October overleden zuster Antje Lubeck Monsma. Zij werd geboren op 2 September 1863 te Menaldum, gedoopt door G. A. Wilson op 28 Augustus 1904 en bevestigd door J. Tingen.

MOLENDIJK. — Te Den Haag is op 17 October overleden Johannes Jakobus Molendijk, zoontje van Br. en Zr. J. Molendijk. Hij werd geboren 1 September 1910.

ANJEWIERDEN. — Te Groningen is op 8 October overleden Pieter Anjewierden. Hij werd geboren 13 April 1890 te Groningen, gedoopt op 28 Juni 1902 door Wm. A. Koldewijn en door hem bevestigd.

BEERMAN. — Te Amsterdam is op 20 October overleden Johan Willem Beerman, zoontje van Br. en Zr. H. Beerman. Hij werd te Amsterdam geboren op 8 Sept. 1910.

GOOYER. — Te Salt Lake City is op 1 October overleden Broeder Muus de Gooyer. Hij werd te Jisp, Noord-Holland, geboren. Hij werd gedoopt op 9 November 1901 door ouderling W. Dalebout en ook door hem bevestigd.

INHOUD.

„Weest gij Rein”	Blz. 321	De halfjaarlijksche Conferentie	
In ons eigen Zendingsveld	„ 328	te Salt Lake City	Blz. 333
Ontslag en Benoeming	„ 328	Conferentie-Aankondiging	„ 384
Reinheid van leven	„ 329	Aangekomen	„ 335
„Weest gij Rein” (Vervolg)	„ 330	Verslag der Luiksche Conferentie	„ 335
		Overleden	„ 336

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland en België.
 Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50.
 Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent